

пейски владѣтели еднакъо задягать за просвѣщеніе—то на подданиици тѣ си, отъ каквѣ-то да ся вѣрѣ и народнѣсть, тѣй и Турскѣ-то Правителство днесъ не остава шаазадѣ, като дава свободѣ на сички тѣ народы въ Царщинаж-тѣ и подканѣ да ся отварять училища, та да ся учи ссѣкой не само башинѣ си языкъ, иѣ и други какви-то ще языци и науки. Слава и Хвала на Н. Императорскѹ Величество Милостивый и Великодушный нашъ Царь Султанъ Абдулъ-Азиза! Да живѣе дѣлголѣтно и да царува честито на прѣстола си за да ея радва и добрува Бѣллгар-скѹй народъ подъ крыло-то Му; да подигне свое-то единственцо желаніе—подновяваніе—то на народно-тсо и іераршество, на Негови-тѣ прѣсвѣтли дни!

Р. Ил. Блѣсковъ.

Боаградъ, 20 Ноември 1865.